

Dosarul nr.1-53/24
1-24031114-32-1-20032024

Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

28 mai 2025

or.*****

Judecătoria Hîncești (sediul *****)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Svetl*****Bîcu

Grefierul

Svetl*****Pavalachi

cu participarea:

Procurorilor

Marcel Tumuruc, Tati*****Codrean

Avocatului părții vătămate*****

Nadejda Crețu

Avocaților inculpatului *****

Mihai Rudenco, Pintilie Ciobanu

a examinat în ședință de judecată publică, în limba rom***** **în procedură generală**, cauza penală de învinuire a lui-

*****, născut la *****, c/p *****, domiciliat în r-nul *****, sat.*****, cetățean al Republicii Moldova, studii medii incomplete, căsătorit, un copil minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit.a) Codul penal al Republicii Moldova.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 04.06.2024 - 28.05.2025.

Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul Tati*****Codrean a solicitat de a-l recunoaște vinovat pe ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(1) lit.a) Codul penal și a-i stabili pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A încasa din contul inculpatului în beneficiul statului, pentru efectuarea expertizei judiciare medico-legale, cheltuielile judiciare în mărime de 448 lei. Corpul delict: un cuțit de bucătărie confecționat din metal lungimea de 23 cm, care se află în camera de păstrare a corpurilor delictate al IP *****- de nimicit după intrarea sentinței în vigoare.

Avocatul Nadejda Crețu, în interesele părții vătămate***** a susținut în totalmente poziția procurorului, menționând că aflarea în libertate a inculpatului ar prezenta un pericol pentru partea vătămată.

Avocatul Mihai Rudenco, a menționat că pedeapsa solicitată de procuror este prea dură. Inculpatul***** este căsătorit, are la întreținere un copil minor, și a pledat pentru pronunțarea în privința ultimului a unei sentințe legale, întemeiate și motivate.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situația de fapt reținută de instanță.

*****, la data de 4 februarie 2024, aproximativ la ora 00:10, aflându-se la domiciliul său din sat. ***** r-nul *****, împreună cu mai multe persoane, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a inițiat un conflict cu sora sa***** care conform art. 133¹ din Codul penal, îi este membru de familie, și intenționat, având scopul cauzării vătămării corporale, i-a aplicat două lovituri cu un cuțit de masă în regiunea feței, și gâtului, provocând-i plagă tăiată în regiunea temporală stânga și plagă tăiată în regiunea gâtului stânga, care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202402D0285 din 19.02.2024, se califică ca vătămare corporală ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

1. Inculpatul ***** în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat pentru a da declarații pe marginea învinuirii aduse.

2. În conformitate cu prevederile art.321 alin.(2) pct.1) Codul de procedură penală, instanța de judecată, a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului***** deoarece la judecarea cauzei acesta s-a ascuns de a se prezenta în instanță, fapt confirmat prin procesul-verbal privind consemnarea executării aducerii silite din 10.12.2024, care atestă că ultimul se sustrage de la judecată.

3. În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa acuzatului (inculpatului) este admisă de CEDO în condițiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoștință materialele cauzei.

4. Așadar, dispozițiile §3, §1 al art. 6 CEDO stabilesc elementele esențiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau, în special, în informarea acuzatului, în cel mai scurt timp, cu privire la natura și la cauzele acuzației ce i se aduce, acordarea timpului și facilităților necesare formulării apărării sale, asigurarea dreptului la apărare, singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare și a convocării și ascultării celor în apărare în aceleași condiții, în condiții de respect al principiului contradictorialității. Instanța europe*****a arătat că noțiunea de „*proces echitabil*” a cunoscut o evoluție dintre cele mai notabile în jurisprudența sa, marcată, în special, de importanța atribuită aparențelor și de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanțiile unei bune justiții. Desigur, ea a precizat că optica justițiabililor cu privire la echitatea desfășurării unui proces nu este de neglijat, dar nu joacă un rol decisiv în această direcție; eventualele aprehensiuni (temere) ale acestora, dacă ele există, spre exemplu, în legătură cu caracterul echitabil al procedurilor la care participă, trebuie să poată fi considerate justificate obiectiv.

5. În cadrul proceselor penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea

cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității, al unui proces echitabil, în general. După cum a decis Curtea în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale parag.3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată”, toate acestea fiind de neconceput fără prezența sa.

6. Prezența unui acuzat în instanță capătă o importanță capitală datorită atât dreptului său de a fi ascultat de tribunal, cât și datorită necesității de a fi controlată exactitatea afirmațiilor sale, de a le confrunta cu cele ale eventualei victime ale cărei interese trebuie protejate, precum și cu declarațiile martorilor. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate. O situație specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat prin raportare la exigențele art.6 din Convenție. Curtea a decis că o procedură penală care se derulează în absența celui trimis în judecată nu este, în principiu, incompatibilă cu dispozițiile Convenției, dacă el are posibilitatea să obțină ulterior ca o jurisdicție să statueze din nou, după ce l-a ascultat, cu privire la temeinicia acuzațiilor ce i se aduc, în fapt și în drept.

7. În acest sens, în conformitate cu art.351, art.352 Codul de procedură penală, prin încheierea protocolară din 09.04.2025, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în ședință publică, în limba de stat, în lipsa inculpatului***** cu participarea apărătorului Mihai Rudenco.

8. În consecvența logicii expuse, instanța de judecată constată că decizia de a examina cauza în lipsa inculpatului ***** în temeiul articolului 321 alin. (2) pct.1) și alin.(6) Codul de procedură penală a fost luată întru respectarea garanțiilor unui proces echitabil impuse de art. 6 CEDO.

9. Mai mult ca atât, instanța de judecată reține că decizia de a examina cauza în lipsa inculpatului ***** în temeiul articolului 321 alin.(2) pct.1 și alin.(6) Codul de procedură penală, în privința căruia a fost intentat dosar de căutare nr.2025440047, a fost luată întru respectarea garanțiilor unui proces echitabil impuse de art.6 CEDO. În raport cu garanțiile art. 6 CEDO și situația în speță instanța de judecată reține că deși a fost dispusă examinarea cauzei în lipsa inculpatului prin prisma dispozițiilor art.321 alin. (2) pct.1) și alin.(6) Codul de procedură penală, garanțiile procesului echitabil revendicate de art. 6 CEDO au fost întru totul respectate, acesta fiind reprezentat în instanță de avocatul Mihai Rudenco, acestuia fiindu-i acordat pe tot parcursul examinării cauzei posibilitatea prezentării probelor în susținerea nevinovăției clientului său.

10. În temeiul art.368 alin.(1) pct.2) Codul de procedură penală, s-au dat citire declarațiilor inculpatului***** depuse în cursul urmăririi penale la data de

29.02.2024, în calitate de bănuît, ulterior de învinuit la data de 18.03.2024, care a declarat că vina în comiterea infracţiunii o recunoaşte şi şi-a menţinut declaraţiile date ca bănuît (f.d.61,72).

11. Vina inculpatului ***** în comiterea faptei incriminate este deplin dovedită prin următoarele probe.

12. **Partea vătămată******* în şedinţa de judecată a declarat că, pe data de 02.02.2024 a venit sora ei la ea deoarece pe data de 05 este ziua ei de naştere. Fratele ***** nu era acasă când a revenit era în stare de ebrietate şi s-a aşezat şi el cu ei la masă. Apoi ***** a început să invoce diferite pretenţii şi se apropia de ea ca să o lovească, ea l-a împins de vre-o două ori mai uşor, dar a treia oară când l-a împins el a căzut jos, a luat cuţitul şi i-a aplicat lovituri în regiunea frunţii şi a gâtului. Fiica a chemat salvarea, au luat-o şi au cusut-o. La întrebarea avocatului Nadejda Creţu a comunicat că, nu are pretenţii materiale faţă de *****. La întrebările procurorului a comunicat că, ***** nu şi-a cerut scuze de la ea şi ea nu l-a iertat. Îi este frică de***** i-a speriat şi copii deoarece conflictul a avut loc în prezenţa copiilor. La întrebările avocatului Mihai Rudenco a comunicat că, ***** are un copil mic şi a solicitat să fie pedepsit conform legii.

13. În şedinţa de judecată martorul ***** a declarat că, este sora lui ***** şi este de acord să dea declaraţii, Astfel a declarat că, în luna februarie 2024, data nu o ţine minte precis era înainte de 05 februarie, au gătit masa, fratele ***** era dus în sat. Când s-au aşezat la masă l-au sunat, el nu a răspuns, apoi a venit şi era în stare de ebrietate, s-a aşezat la masă, de la început era totul bine. Apoi a început a ţipa la ***** sora *****a început să-l ducă să-l culce, ea era în odaia de alături. Când s-a dus ***** a aruncat cuţitul şi de la *****curgea sânge, fiica***** a chemat salvarea, a venit poliţia şi salvarea. La întrebările avocatului Mihai Rudenco a comunicat că, personal nu a văzut ce s-a întâmplat în camera unde era ***** şi Ana. ***** a spus că nu avea cuţit. La întrebările procurorului a comunicat că, în cameră era***** *****şi fetele. Nu a întrebat-o pe *****ce s-a întâmplat, aceasta şedea deasupra lui ***** şi îi ţinea mâna. ***** când servea era agresiv.

14. În afară de declaraţiile părţii vătămate, a martorului vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunii imputate se mai demonstrează şi prin următoarele probe scrise:

- *procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 04.02.2024*, în cadrul căruia a fost cercetată gospodăria cet.***** amplasată în sat.***** , r-nul ***** , în cadrul CFL de la faţa locului a fost ridicat un cuţit de masă cu care se presupune că învinuitul i-a aplicat lovitură părţii vătămate (f.d.12);

- *raportul de constatare medico-legală nr.202402P0296 din 6 februarie 2024*, potrivit căruia, la examinarea medico-legală a persoanei şi a documentelor medicale pe numele cet.***** a.n.1980, s-au constatat: plagă tăiată în regiunea capului, plagă tăiată în regiunea gâtului, care au fost cauzate în urma acţiunii traumatice a unui obiect ascuţit, posibil în perioada de timp indicată, condiţionează dereglarea sănătăţii de scurtă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare uşoară a integrităţii corporale sau sănătăţii. Ținând cont de numărul

leziunilor corporale putem admite că s-a acționat traumatic asupra corpului cel puțin de 2 ori. Ținând cont de localizarea anatomică și aspectul morfologic a leziunilor corporale depistate, cauzarea leziunilor corporale constatate la căderea corpului din poziție ortostatică, se exclude. Regiunile anatomice unde sunt localizate leziunile corporale constatate sunt accesibile pentru m*****proprie (f.d.22-23);

- *procesul verbal de examinare din 14.02.2024*, în cadrul căruia, obiectul supus cercetării reprezintă un cuțit de bucătărie confecționat din metal cu lungimea de 23 cm. Lama cuțitului este confecționată din metal cu formă văluroasă de culoare sură este de lungimea de 13 cm. Lama cuțitului este tocită în locul tăietor, cu vârful rotunjit în loc, iar pe suprafața lamei se observă semne de uzură și mai multe zgârieturi. Mânerul cuțitului supus examinării este de culoare albă cu lungimea de 10 cm. Pe suprafața căreia putem observa la fel mai multe urme de uzură. La vârful mânerului putem observa o crăpătură cu lungimea de 1 cm (f.d.24);

- *raportul de expertiză judiciară cu nr.202402D0285* din 19 februarie, 2024 în rezultatul căreia s-a constatat că la examinarea medico-legală a datelor documentelor medicale prezentate pe numele cet.***** a.n.1980, s-a constatat: Plagă tăiată în regiunea temporală stânga, plagă tăiată în regiunea gâtului stânga, care au fost cauzate în urma acțiunii traumatice a unui obiect ascuțit, posibil cu un cuțit, prin mecanism de tăiere, posibil în perioada de timp indicată, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Ținând cont de numărul leziunilor corporale constatate, aspectul morfologic, orientarea topografică a lor, putem admite că s-a acționat traumatic asupra corpului de 2 ori. Regiunile anatomice unde au fost constatate leziunile corporale sunt accesibile pentru m*****proprie (f.d.31-32).

Încadrarea juridică a faptelor reținuți de instanță în sarcina inculpatului.

15. În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o perso*****să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

16. Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art.8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

17. Potrivit art.6 alin.(1) din Codul penal, perso*****este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

18. Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele

cercetate în procedura judiciară respectivă. Conform art.99 alin.(2) Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către instanța de judecată.

19. La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europe*****a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europe*****verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

20. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

21. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

22. Apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității instanța observă că acestea demonstrează potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil existența faptei prejudiciabile imputate și comiterea acesteia de către inculpatul *****.

23. Prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, considerându-le destule și veridice, instanța consideră vina inculpatului ***** deplin dovedită și încadrează acțiunile lui intenționate în baza art.201¹ alin.(1) lit.a) din Codul penal, după semnele calificative: *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, care au provocat vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății*.

24. Conform art.2 al Legii nr.45/01.03.2007 (cu modificările din 31.07.2024) cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie „*prin violență în familie se înțelege actele de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral*”.

25. Violența în familie, este acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: a) maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății; b) izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei; c) privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de

mijloace de existență primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, sau faptele prevăzute la alin.(1): a) săvârșite asupra a doi sau a mai multor membri ai familiei; b) săvârșite în legătură cu solicitarea sau aplicarea măsurilor de protecție; c) care au provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății; sau faptele prevăzute la alin.(1) și (2) care: a) au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății; b) au determinat la sinucidere sau la tentativă de sinucidere; sau faptele prevăzute la alin.(1) sau (2) care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății soldată cu decesul victimei.

26. Potrivit art.2 al Legii nr.45/01.03.2007 (cu modificările din 31.07.2024) cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, „**violența fizică**” reprezintă – vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă și de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

27. În conformitate cu art.51 alin.(1) Codul penal al RM „temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”

28. În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Codul penal al RM „se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod”.

29. Potrivit prevederilor art.113 Codul penal, (1) se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. (2) Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

30. Instanța reține că, perso*****fizică responsabilă este supusă răspunderii penale dacă, în acțiunile acesteia sunt constatate toate cele patru elemente obligatorii ale infracțiunii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

31. Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzută la art. 201¹ din Codul penal poartă un caracter complex. Astfel, obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială. La rândul său, obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea și demnitatea persoanei, la substanța, integritatea sau potențialul de utilizare a bunurilor, la posesia asupra bunurilor.

32. Obiect material al infracțiunii de violență în familie îl reprezintă corpul persoanei (în acele cazuri când săvârșirea violenței în familie presupune influențarea directă infracțională asupra corpului victimei).

33. Victimă a infracțiunii analizate poate fi oricare membru al familiei făptuitorului.

34. Prin membru al familiei, în sensul prevederilor art.3 alin.(2) lit. b) ale Legii

menționate supra precum și potrivit 133¹ din Codul penal, în sensul răspunderii penale, urmează a fi înțelese: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celorla dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; și b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celorla dintre soți (concubinaj).

35. Instanța de judecată a stabilit că victima***** este sora inculpatului ***** respectiv întrunește calitatea de membru a familiei în sensul art.133¹ din Codul penal.

36. Latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămării ale integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

37. Referitor la faptul manifestării unor acțiuni violente de către inculpat în raport cu***** instanța de judecată reține următoarele. Partea vătămată a declarat în ședința de judecată că ***** a luat cuțitul și i-a aplicat lovituri în regiunea frunții și a gâtului.

38. Potrivit raportului de expertiză judiciară nr.202402D0285 din 19 februarie, 2024 în rezultatul căreia s-a constatat că la examinarea medico-legală a datelor documentelor medicale prezentate pe numele cet.***** a.n.1980, s-a constatat: Plagă tăiată în regiunea temporală stânga, plagă tăiată în regiunea gâtului stânga, care au fost cauzate în urma acțiunii traumatice a unui obiect ascuțit, posibil cu un cuțit, prin mecanism de tăiere, posibil în perioada de timp indicată, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății (f.d.31-32).

39. Din aceste considerațiuni, instanța consideră că a fost demonstrat faptul că ***** a aplicat violența fizică asupra*****, manifestată prin aplicarea a două lovituri cu un cuțit de masă în regiunea feței și gâtului, acțiuni care au cauzat o vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

40. Sub aspectul laturii subiective, instanța conchide că inculpatul a acționat cu vinovăție în modalitatea intenției directe, conform dispozițiilor art.17 din Codul penal, întrucât a prevăzut rezultatul faptei sale, l-a urmărit și a acceptat posibilitatea producerii lui prin săvârșirea faptei.

41. Or, instanța remarcă că infracțiunea incriminată inculpatului este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra, denotă anume prezența unei intenții directe, la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul *****.

42. Subiectul infracțiunii este perso*****fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani. Mai mult, subiectul infracțiunii în

cauză are o calitate specială în raport cu victima infracțiunii, este membrul familiei acesteia, criterii care sunt întrunite în speță.

43. La caz, instanța de judecată consideră că prin justificarea elementelor de fapt expuse, au fost probate toate aspectele importante pentru stabilirea faptelor și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, iar mijloacele de probă cercetate au un conținut probant suficient la caz, pe măsură să înlăture toate dubiile privind vinovăția inculpatului *****.

Individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului.

44. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

45. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracțiunii săvârșite, de perso*****celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

46. Conform art.61 alin.(1) Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

47. Instanța va avea în vedere atât principiul prevăzut în art.4 Codul penal RM-umanismul legii penale, cât și al art.7 Codul penal - la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de perso*****celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă.

48. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

49. Ca să-și poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său și al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) și duratei, atât gravității faptei și potențialului de pericol social pe care-l prezintă, în mod real perso*****inculpatului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei.

50. Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor

victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedepsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

51. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

52. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească perso***** pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

53. Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită. În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

54. Conform caracteristicii eliberate de către ofițerul superior a SP-3 Costești al IP *****, inspector Mihail Vieru este menționat că, ***** de către vecinii și săteni este caracterizat pozitiv, este o perso***** conflictuală și la SP-3 Costești, IP ***** se află ca agresor familial (f.d.52), conform revendicării forma-246 nu are antecedente penale (f.d.48), potrivit cazierului contravențional eliberat la data de 29.02.2024 pe numele lui ***** în perioada de timp 01.01.2000-29.02.2024 pe numele ultimului au fost înregistrate următoarele contravenții în baza art.233 alin.(3), art.355 alin.(2) Cod contravențional (f.d.50), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.54,56).

55. Astfel, instanța reține că circumstanțe ce atenuează răspunderea penală conform prevederile art.76 CP – nu a stabilit.

56. Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform prevederile art.77 CP în privința lui ***** - săvârșirea infracțiunii de către o perso***** în stare de ebrietate alcoolică.

57. Referitor la limitele pedepsei, instanța de judecată observă că la data săvârșirii infracțiunii, 04.02.2024, art.201¹ alin.(1) lit.a) din Codul penal prevedea în calitate de sancțiune - muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de p*****la 4 ani.

58. Respectiv, instanța consideră că pedeapsa alternativă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în speță, nu va putea asigura atingerea scopului pedepsei penale de corectare a inculpatului iar gravitatea faptei și perso*****inculpatului impune invariabil necesitatea aplicării unei pedepse sub formă de închisoare, cu atât mai mult că la aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată este necesar acordul persoanei.

59. Astfel, după caracterul și gradul prejudiciabil, prin prisma art.16 din Codul penal, infracțiunea prevăzută la art.201¹ alin.(1) lit.a) din Codul penal și săvârșită de către ***** – se clasifică drept una mai puțin gravă.

Ținând cont de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența circumstanțelor agravante, atitudinea ultimului față de fapta comisă, instanța de judecată consideră că în cazul dat corectarea inculpatului ***** este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse penale privative de libertate, fiindu-i stabilit ultimului pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În corespundere cu art.72 alin.(3) din Codul penal (în redacția legii din 07.09.2024), în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție.

Astfel, în condițiile art.72 alin.(3) din Codul penal (în redacția legii din 07.09.2024), deoarece inculpatul a săvârșit cu intenție o infracțiune din categoria celor mai puțin grave (în redacția legii de p*****la modificări 07.09.2024), acesta urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

În acest context, instanța consideră că pedeapsa numită inculpatului sub formă de închisoare, corespunde principiu cu „scopul de a-l pedepsi” reieșind și din gradul prejudiciabil al infracțiunii comise în coraport cu scopul pedepsei penale de reeducare a acestuia și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

60. Potrivit art.395 alin.(1) pct.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului p*****când sentința va deveni definitivă.

61. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul ***** nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

62. Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara în privința inculpatului***** p*****la intrarea sentinței în vigoare.

63. În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatului instanța a luat în considerare că dreptul la liberă circulație este un drept fundamental și asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea națională, cât și legislația internațională

prevede situații când acest drept al persoanei poate fi limitat. Astfel instanța de judecată ajunge la concluzia că obligarea de a nu părăsi țara a inculpatului este prevăzută de legislația în vigoare, este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței, în cazul dat ingerința în dreptul la liberă circulație al inculpatului fiind proporțională cu circumstanțele cauzei și necesară pentru asigurarea punerii în aplicare a pedepsei penale.

64. Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în scopul executării pedepsei, va menține măsurile de căutare aplicate prin Încheierea nr.1-53/24 din 11.03.2025 față de *****.

Corpurile delict.

65. Conform art.385 alin. (1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire la corpurile delict.

66. În conformitate cu prevederile art.158 alin. (1) Cod procedură penală, corpurile delict sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

67. Totodată, potrivit art.162 Cod procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sunt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpurile delict rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpurile delict, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

68. Prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delict din 14.02.2024 a fost recunoscut drept corp delict: un cuțit de bucătărie confecționat din metal cu lungimea de 23 cm (f.d.25) care se află în camera de păstrare a corpurilor delict a IP *****, potrivit chitanței nr.1985 din 29.02.2024 (f.d.27), după intrarea în vigoare a sentinței va fi nimicit.

Cheltuielile judiciare.

69. Referitor la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul ***** în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare, instanța o consideră întemeiată și necesară a fi admisă, din următoarele considerente.

70. În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) Codul procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

71. Conform art.142 alin. (1) din Codul de procedură penală, expertiza judiciară se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sânt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei, tehnicii, artei, meșteșugului sau în alte domenii. Posedarea unor asemenea cunoștințe specializate de către perso*****care efectuează urmărirea penală sau de către judecător nu exclude necesitatea dispunerii expertizei judiciare. Dispunerea expertizei judiciare se face, la cererea părților, de către organul de urmărire penală, procuror sau de către instanța de judecată, precum și din oficiu de către organul de urmărire penală sau procuror.

72. Conform art.143 alin. (1) din Codul de procedură penală, expertiza judiciară se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale.

73. Potrivit prevederilor art.227 alin.(1) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

74. Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

75. În conformitate cu art.229 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de perso*****în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

76. Instanța de judecată, raportând prevederile legale evidențiate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi pusă în sarcina inculpatului atâta timp cât acesta a comis o infracțiune, vinovăția acestuia fiind dovedită indubitabil, or, efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară, care reprezintă obiectul de studiu al cauzei penale, au avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

77. Din materialele cauzei urmează că în cadrul procesului penal s-a întocmit: Raportul de constatare nr.202402P0296 din 06.02.2024 (f.d.22-23) – pentru care s-a suportat cu titlu de cheltuieli suma de 448 lei;

Raportul de expertiză judiciară nr.202402D0285 din 19.02.2024 (f.d.31-32) – pentru care s-a suportat cu titlu de cheltuieli suma de 320 lei.

78. În acest sens, instanța de judecată va încasa de la ***** în contul statului suma de 768 (șapte sute șazeci și opt) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Dispozitiv

79. În conformitate cu prevederile art.72 Codul penal, art.162, art.229, art. 384-385, art. 389, art. 392-395 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,

H o t ă r ă ș t e:

*****, născut la *****, c/p *****, *se recunoaște vinovat* în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit.a) Codul penal al Republicii Moldova, și în baza acestei Legi se condamnă la închisoare pe un termen de **2 (doi) ani**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei cu închisoare în privința lui *****, născut la *****, c/p *****, a-l calcula din momentul intrării sentinței în vigoare și reținerii acestuia.

Se aplică în privința lui *****, născut la *****, c/p *****, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, p*****la intrarea sentinței în vigoare, iar măsurile de căutare aplicate prin Încheierea nr.1-53/24 din 11.03.2025 față de *****, se mențin.

Corpus delict: un cuțit de bucătărie confecționat din metal cu lungimea de 23 cm, care se află în camera de păstrare a corpurilor delictive a IP *****, după intrarea sentinței în vigoare, de nimicit.

Se încasează de la *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat în r-nul *****, sat.*****, în contul statului suma de 768 (șapte sute șazeci și opt) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Sentința este cu drept de atac cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul *****).

**Președintele ședinței,
judecătorul**

Svetl**Bîcu**